IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 20r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

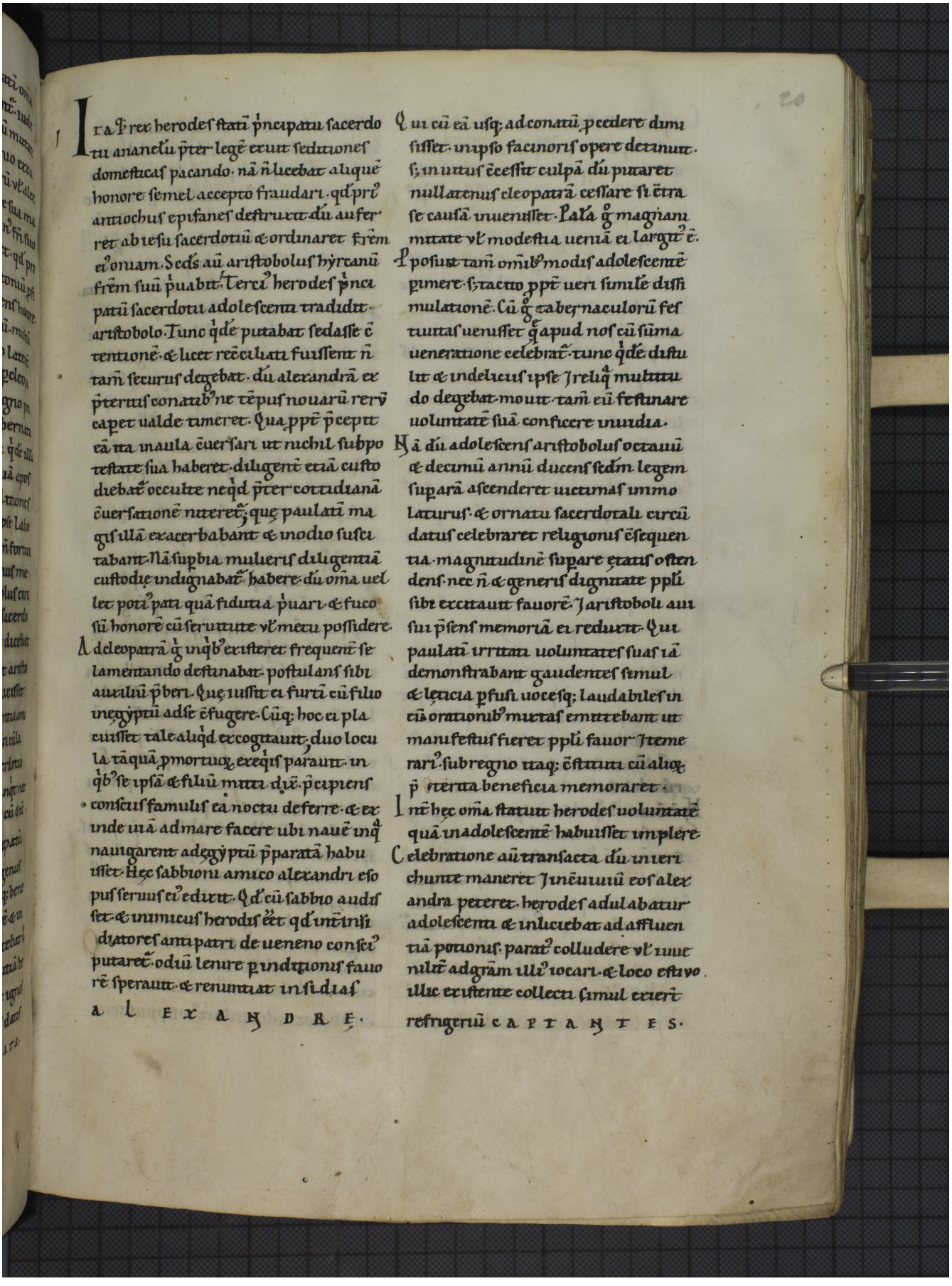

Ita q̄ rex herodes statī p̄ncipatu sacerdo
tii ananelū p̄ter legē exuit seditiones
domesticas pacando. nā n̄ licebat aliquē
honore semel accepto fraudari. qd̄ prius
antiochus epifanes destruxit. dū auferret
ab iesu sacerdotiū & ordinaret frēm
eius oniam. Scd̄s aū aristobolus hyrcanū
frēm suū p̄uabit. Tercius herodes p̄nci
patū sacerdotii adolescenti tradidit
aristobolo. Tunc q̄dē putabat sedasse c̄
tentionē. & licet recciliati fuissent n̄
tam̄ securus degebat. dū alexandrā ex
p̄teritis conatibus ne tēpus nouarū rerū
caperet ualde timeret. Qua ppt̄ p̄cepit
eā ita in aula c̄uersari ut nichil subpo
testate sua haberet. diligent̄ etiā custo
diebat̄ occulte neq̄d p̄ter cottidianā
c̄uersationē niteret̄; quę paulatī ma
gis illā exacerbabant & in odio susci
tabant. Nā supbia mulieris diligentiā
custodię indignabat̄ habere. dū oīa uel
let potius pati quā fiducia p̄uari. & fuco
sū honorē cū seruitute vl̄ metu possidere.
Ad cleopatrā q̄ in q̄bus existeret frequent̄ se
lamentando destinabat. postulans sibi
auxiliū p̄beri. Quę iussit ei furti cū filio
in egyptū ad se c̄fugere. Cūq; hoc ei pla
cuisset tale aliq̄d excogitauit; duo locu
la tāquā p mortuoꝝ exequis parauit. in
q̄bus se ipsā & filiū mitti dixit. p̄cipiens
conscius famulis ea noctu deferre. & ex
inde uiā ad mare facere ubi nauē in q̄a
nauigarent ad egyptū p̄paratā habu
isset. Hęc sabbioni amico alexandri eso
pus seruus eius edixit. Qd̄ cū sabbio audis
set. & inimicus herodis eēt qd̄ int̄ insi
diatores antipatri de ueneno consci
putaret̄. odiū lenire p̄ inditionis fauo
rē speraut. & renuntiat insidias

ALEXANDRĘ.

Qui cū eā usq; ad conatū p̄cedere dimi
sisset. in ipso facinoris opere detinuit.
s; in uitus c̄cessit culpā dū putaret
nullatenus cleopatrā cessare si c̄tra
se causā inuenisset. Pala q̄ magnani
mitate vl̄ modestia ueniā ei largitus ē.
Proposuit tam̄ omībus modis adolescentē
p̄imere. s; tacito ppt̄ ueri simile dissi
mulationē. Cū q̄ tabernaculorū fes
tiuitas uenisset q̄ apud nos cū sūma
ueneratione celebrat̄. tunc q̄dē distu
lit & in delicius ipse I reliq̄a multitu
do degebat. mouit tam̄ eū festinare
uoluntatē suā conficere inuidia.
Nā dū adolescens aristobolus octauū
& decimū annū ducens scd̄m legem
supārā ascenderet uictimas immo
laturus. & ornatu sacerdotali circū
datus celebraret religionis c̄sequen
tia. magnitudinē supare ętatis osten
dens. nec n̄ & generis dignitate ppli
sibi excitauit fauorē. I aristoboli aui
sui p̄sens memoriā ei reduxit. Qui
paulatī irritati uoluntates suas iā
demonstrabant gaudentes simul
& lęticia p̄fusi uocesq; laudabiles in
eū orationibus mixtas emittebant ut
manifestus fieret ppli fauor. I teme
rarius sub regno itaq; c̄stituti cū alioꝝ
p̄terita beneficia memoraret.
Int̄ hęc oīa statuit herodes uoluntatē
quā in adolescentē habuisset implere.
Celebratione aū transacta dū in ieri
chunte maneret. I in c̄uiuiū eos alex
andra peteret. herodes adulabatur
adolescenti & inliciebat ad affluen
tiā potionis. paratus colludere vl̄ iuue
nilit̄ ad grām illius iocari. & loco estiuo
illic existente collecti simul exierūt
refrigeriū CAPTANTES.